

Állami vezetők látogatása Szegeden

Szegedre érkezett tegnap, csütörtökön dr. Markója Imre igazságügy-miniszter. A reggeli órákban beiktatta hivatalába dr. Ruzicska Györgyöt, a Szegedi Büntetés-végrehajtási Intézet új parancsnokát. Délután 10 órakor a megyei pártbizottságra látogatott, ahol fogadta őt dr. Komocsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának első titkára. Az Igazságügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó megyei szervek — bíróságok, büntetés-végrehajtási intézetek — működésével kapcsolatos kérdésekről folytattak eszmecsereket.

Az igazságügy-miniszter ezután a megyei bíróságon az intézmény vezetőivel, bírósáival találkozott. Dr. Kun László, a megyei bíróság elnöke tájékoztatta őt a bíróság tevékenységéről. A tájékoztatót követő megbeszélésen — melyen jelen volt dr.

Horváth Karolyné, a megyei pártbizottság osztályvezetője is — időszerű igazságügyi feladatokról esett szó.

Dr. Markója Imre a délutáni órákban visszautazott Budapestre.

Szegedre látogatott tegnap, csütörtökön Tóth Dezső kulturális miniszterhelyettes. Délután dr. Székely Sándor, a városi pártbizottság titkára fogadta a vendéget; Tóth Dezső a városi pártbizottságon Szeged és Csongrád megye kulturális életének irányítóival folytatott megbeszélést művészetpolitikai témákról, a város kulturális és művészeti életének néhány kérdéséről. A miniszterhelyettes délután dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára fogadta hivatalában, ahol ugyancsak a megye művészeti életének kérdéseiről tárgyaltak.

Megbeszélés Pakson

A Dél-Alföldi Társulás — DELEP, Bács-Kiskun megyei AEV, Békés megyei AEV — üzemigazgatói tegnap, csütörtökön Pakson tartották az évi első munkaértekezletüket. A szakemberek megbeszéltek az atomerőmű építésében a három vállalatra háruló 1980. évi feladatokat, egyeztetették a programokat.

A társulás, amely tavaly április 30-tól mint fővállalkozó dolgozik Pakson, a tervek szerint a nitrogénfejlesztő üzemet és az egészségügyi épületet július végén, a radioaktív hulladékanyag tárolót október 20-án adja át rendeltetésének. Ez utóbbi létesítmény átadásával a Dél-Alföldi Társulás befejezi munkáját az atomreaktor építésének első ütemében.

Megtartani sem könnyű

Az ember a legérzékenyebb műszer — szokták mondani, s minden bizonyítással sok ebben az igazság. A külföldi betegségekben szenvedők előre érzik az időjárás változását, a közelgő meteorológiai frontokat. De akár beteg, akár egészséges valaki, a gazdasági élet változásait még jobban érzékeli. A bérek és az árak világában azonban mások az érzékelőküszöbök, mint az élet más területein. Közgazdasági szakemberek régen megállapították már, hogy akár csak 1 százalékos jövedelemcsökkenést erőteljesen érzékelünk, míg a növekedésnél ennek a dupláját is csak igen gyengén reagálás követ. A stagnálásnál pedig csökkenést jeleznek érzékesebben. Ebből következik, hogy jobban oda kell figyelniünk önmagunk cselekedeteire, gondolkodásunk és magatartásunk világára, s ha a gazdasági életben mozdásokat észlelünk, akkor olyan tervet készítsünk, amelyet követve befolyásolhatjuk lépésünket. Az előbbi kis elmélkedés akkor futott át az agyamon, amikor a televízió reklámdömpinggel bombázott a legkülönfélébb módon takarékoságra intve.

Azt sem mondhatnám, hogy a takarékoság, a gondos és ésszerű gazdálkodás követését manapság és mi találtuk volna ki. A józan ember mindig is beosztással élt, takarékoskodott pénzzel, idejével, jószágaival. Mostanában azonban már torzulásokat is tapasztalhattunk. A rádió egyik riportműsorában megszólalt egy általános iskola tanítónője, s azt mondta, hogy a kutyáin igen rászokott a vajás, szalámis kiflire. A gyerekek dobálják el hazafelé menet, a zömlére csak azért nem szokhatott rá a kutyus, mert azzal ütközben futballoznak a srácok, s az útszítók kutyáinak jut a vajás, szalámis zömlé. Az idős asszony panaszkodó szavai után csendesen emlékezett, hogy kislány korában édesanyja egyetlen darab zömlét vásárolt, azt leöntötte meleg tejjel és a gyerekek annak az illatát áhítással szívták magukba. Tizenketten voltak testvérek.

Rég volt, de igaz volt. Szerencsés meszsze kerültünk attól az időtől és állapottól, amikor gyerekeinknek csak mutatóba jutott péksütemény. De aligha lehetne célunk, hogy megtermelt élelmiszereinket, javainkat könnyelműen szőrjük. S ebben már jelentős szerepet játszik a szemlélet, a magatartás, az általános életvitel. Helytelen az a szemlélet, hogy — olykor erőnkön fölü is — mindent adunk, semmit sem kérünk, a magyarázatunk azonnal kéznél van, nekünk valamikor nem jött, ne sajnáljuk hát gyerekeinktől. Nem hinném, hogy bárki is sajnálna a gyermekeinek nyújtandó jobbat, többet, legyen meg a szíve vágya, kerülje el a nélkülözést és a nehézségeket. Végéreményben azért dolgozunk, társadalmi méretekben is azért igyekszünk, hogy önmagunknak és utódainknak is gondtalanabb, javakban is bősegebb világot teremtsünk. A javak azonban, bármekkora tömegben is vesznek körül bennünket, nem határozhatják meg „alapvetően” magatartásunkat, gondolatvilágunkat, emberi tartásunkat.

Egyáltalán nem könnyűek gazdasági körülményeink, nagyon szorgalmas és okos munkára sarkallnak mindannyiunkat a kialakult viszonyok. Ha olykor magukba tekintünk és elgondolkozunk eddig megtett utunkon, ösztönien bevaíthatjuk, nem sajnálna senki sem tőlünk a garandókat. A szorgalmas és igyekvő embereknek nem is a megélhetés a gondjuk, sokkal magasabb színvonalon tervezgetnek és élnek. Igen kevés és szerencsétlen esetek összeállításának találkozó pontjain levők lehetnek nehezebb helyzetben, vagy azok, akik

inkább maguknak köszönhetik sorsukat, helyzetüket. Mégis úgy érzem, nemcsak azok élnek rosszul, akik beosztás nélkül cselekszenek, s elfolyik kezükből a pénz, hanem azok is, akiknek magatartása nyomán elvesz a javak értéke, értékiélete.

Régen úgy mondták, az tud beosztással, takarékosan élni, akinek van miből. Igaznak fogadhatjuk el ezt a bölcselkedést, hiszen az élet maga teremtette, írta, s adta az emberek szája. Aki ma azt mondja, hogy nekünk, magyaroknak nincs miből és miből takarékoskodunk, az enyhén szólva rosszul lát. Az elmaradottságból mégiscsak közepesen fejlett orszaggá váltunk és szocialista társadalmunk építése során igen csak megváltozott körülöttünk minden, így önmagunk is sokat változtunk, javaink pedig erőteljesen gyarapodtak. Valószínű az lenne a jó, ha minden esztendőben meg erőteljesebbé válhatna a fejlődés, de oly sok minden közbeszül. A világgazdasági helyzet ma nem a legreménytelibb, s minket, energiában és nyersanyagokban szerényebb lehetőségekkel bíró országot ezek a körülmények még érzékenyebben érintenek, mint a gazdagabb és jobb lehetőségek között levő nemzeteket. Következésképpen jobban is rákényszerít a takarékosabb, ésszerűbb munkára, életre.

Az ésszerűbb, takarékosabb gazdálkodást azonban annyira sajátunkká kell tennünk, hogy ne dobjuk el azt, mi még használható, hogy olyan termékeket készítsünk, melyeknek a minősége, a használati értéke magasrendű, amelyet bárhol a világon elfogadnak és megfelelően honorálnak. Mi már elértünk egy bizonyos színvonalat minden tekintetben, életszínvonalunk tekintetében is. Olykor talán erőnkön, lehetőségeinken fölül is éltünk, fogyasztottunk. Egy kicsit elringattuk magunkat, abban reménykedve, hogy nem tart sokáig a világi nehézség, s minden visszaáll a régi kerékvágásba. Sajnos nem így történt és sietniünk kell, igyekeznünk kell a lépésváltással, hogy le ne maradjunk és megtartsuk, megőrizzük a már elért eredményeinket, kialakult életszínvonalunkat. Ha az ember egy kicsit is figyelmebben körültekint ideháza és a nagyvilágban, alaposan és elemzően vizsgálja a gazdasági viszonyokat, könnyen belátja, hogy megőrizni, megtartani sem könnyű azt, ami jelenleg van.

Higgadtágunkkal, körültekintően megfogalmazott programjainkkal, igyekezetünkkel, szorgalmas és takarékos tevékenységünkkel egyáltalán nem kerülhetünk hátrányba a még oly nehézre vált világgazdasági helyzetben sem. Rengeteg példát lehetne fölsorakoztatni a szegedi üzemek életéből, ahol már léptek és mozdultak a hatékonyabb, az ésszerűbb és takarékosabb gazdálkodás irányába, ahol változtattak a termékszerkezeten. Sokan mondják, hogy állandóan arra hivatkozunk, nehéz az idej esztendő, mikor lesz könnyebb. Nem tudom, akad-e olyan ember, aki erre pontos választ tud adni. Anyvnt azonban mindnyájan tudunk, hogy az élet sohasem volt könnyű séta, s olyan bőségekben burjánzó esztendő sem akadt, amikor a kezünket sem kellett mozdítanunk. Anyvink és olyan életünk soha sem lesz, hogy annál ne kívánjunk még többet és még jobbat. S vannak olyan időszakok, amikor az élt színvonal megtartásáért is többet kell tennünk, mint korábban. Most ilyen időszakban vagyunk, de bízva "bizunk" abban, hogy magasabb színvonalra lépünk erőnköz és lehetőségeinkhez alkalmazkodva.

Gazdag István

Kétéves program

Korszerűsítés a DEFAG-nál

Enyvezett lemezből, a hazai szükséglet évente megkövetelőleg 30 ezer köbméter. Ennek jó részét importáljuk. Az évi behozatal mennyisége körülbelül 25 ezer köbméter. Hazánkban két helyen gyártanak, illetve gyártottak jelentősebb mennyiségű enyvezett lemezt.

A DEFAG szegedi lemezüzemében évek óta törekednek újabb és újabb terméktípusok előállítására. Az erőfeszítések — technológiai módosítások, átszervezések — hatására évről évre sikerült előbbre lépniük. Ma már importhelyettesítő, minőségileg kifogástalan anyagokat is gyártanak. Megrendelőik között van a Magyar Hajó- és Darugyár (nekik konténerpadlót készítenek) és az Ikarus-gyár is (az autóbuszok padlóinak egy részét Szegeden gyártják). Kísérleti jelleggel az építőiparnak is importanyagok egy részét helyettesítő zsalutáblát csinálnak. Egy-egy ilyen tábla 40—50-szer is felhasználható. Emellett a bútortipar számára is gyártanak különféle alapanyagokat. Tavaly a lemezüzemben 3 ezer köbméter lemezt állítottak elő.

Ezzel szemben az újpesti falemezgyár elavulttá vált, éves kapacitása nem haladja meg az 1300 köbmétert. Felmerült a kérdés: érdemes-e a két lemezgyártat egyidejűleg fejleszteni? Hisz ebben az esetben a pénzügyi támogatás óhatatlanul elaprózódik, az eredmény pedig: egy közepesen és egy gyengén fejlett üzem.

A két gyárban folytatott vizsgálat után a szakemberek arra az álláspontra jutottak, hogy nem gazdaságos mindkét gyár fejlesztése. Ezért született az a döntés, hogy az újpesti üzem fokozatosan szüntesse meg a termelést, ezzel párhuzamosan pedig a szegedi gyárban korszerűsítést kell végrehajtani. A DEFAG-nál elvégezték a szükséges felméréseket, elkészítették a rekonstrukcióról szóló tervet. A vállalkozást a vállalat saját erőből finanszírozza. Az átalakítás több mint 60 millió forintba kerül. Ennek legnagyobb tételét a tőkés piacon vásárolt

géppark jelenti. Ebből az is következik, hogy az üzem-bővítés jelentős valutakiadás-sal jár. Ezért a Nemzeti Bank jóváhagyása mellett szerepel egy olyan feltétel is, hogy a szegedi gyárban növelje kapacitását évi 4 ezer 700 köbméterre. Vagyis: az újpark nem érezzék meg az újpesti üzem leállítását.

A szegedi lemezüzemben tavaly kezdtek hozzá a bővítéshez. Elsőként a farönktároló terület hozták rendbe. Ez mintegy 10 millió forintba került. Kiepítették a telep belső úthálózatát, több mint másfél kilométer hosszú utat borítottak aszfalttal. Megoldották a tárolóter víz-elvezetését, lefektették a csatornákat. A telep korszerűsítésének eredményeként ma már az eddigieknél gyorsabban tudják kirakni a vagonokból a fát, és a belső szállítást is képesítették. A telepet a raktárakkal és a feldolgozó üzemrészekkel összekötő főút vonal aszfaltozása ebben az esztendőben válik valóra. Az elmúlt év krónikájához tartozik még a Csehszlovákiából importált úgynevezett hámozógép üzembe helyezése. E berendezés segítségével a furnérlemez gyártási folyamata vált korszerűbbé.

A géppark jelentős mértékű korszerűsítése az idén valósul meg. Már a gyárban van az NSZK-gyártmányú léccsészerekó gép, aminek szerelését a gyártó cég szakemberei fogják elvégezni, hamarosan. Úgy tervezik az üzemben, hogy a két régóta felváltó új gépet február végén már munkába állíthatják. A napokban érkezik meg a DEFAG-hoz a Svájc-ból importált gépsor, és egy bútortároló géppark. Ezeknek az üzembe helyezésével elsősorban a bútortiparnak tudnak az eddigieknél több és jobb anyagot készíteni. A nyári hónapokban szerelik be a Finnországban készült szártót, és két hazai gyártmányú gőzölőberendezést. Így várhatóan az év végéig túl lesznek az üzemben a próbatétel és a jövőre teljes kapacitással tudnak dolgozni. A géptípusok felsorolásából kitűnik, hogy minden egyes berendezés más és más

országban készült. A gyárban elmondják, hogy ez nem okozhat gondot, mivel a vagonokból egy olyan NSZK-gépet bíztak meg, amelynek kapcsolata van a feldolgozó gépekkel gyártó vállalatokkal, s így egy adott technológiába illeszkedő berendezések közül ki tudják választani a legmegfelelőbbet.

A lemezüzemben a megújuló szalagrendszer enyhíti a munkaerőgondot is, hisz a nagy teljesítményű gépek kezeléséhez kevesebben is elegendőek, ugyanakkor több és jobb termék tudnak előállítani. Az új gépek munkába állítása azonban újabb feladatokat is szab a termelés irányítóinak. Az eddigi gépekkel dolgozók közül nem mindenkinek megfelelő a szakértelme. Az új berendezések irányításával pedig csak jól képzett szakemberek bízhatnak meg. Ezért elkerülhetetlen egy újabb munkaerő-átcsoportosítás.

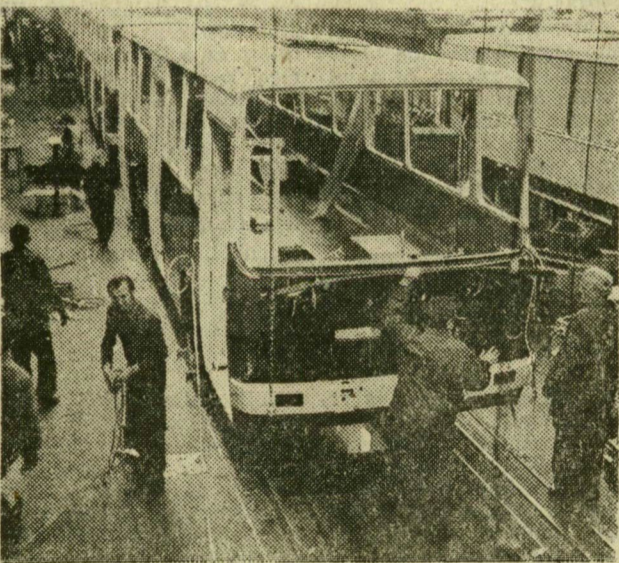
Ez azt is eredményezheti, hogy a kevésbé vagy egyáltalán nem képesíthető munkatartókat az eddigieknél többben dolgozhatnak, ezzel is elősegítve a termelés folyamatosát, és szervezettebbé válhat a gépkiszolgáló tevékenység is.

Az üzemi számítások szerint a rekonstrukció hatására már az idén 400 köbméterrel több lemezt gyártanak, mint az elmúlt évben.

H. I.

Az Ikarus terveit Választmányi ülés

Tanácskozott a Magyarországi Románok Demokratikus Szövetsége

Az Ikarus Karosszéria- és Járműgyárban 1980-ban üzembe hozták az Ikarus 260-as típusú buszok gyártását tervezik. Az idei esztendő legfontosabb feladata mellett legfontosabb törekvésük, hogy az igényekkel lépést tartva, új járműtípusokat fejlesszenek ki. (Fotó: Tóth Gyula — MTI—KS)

Az idén rendszeressé váló román állománya. A soron levő feladatok közé tartozik, nyelvű adásai, valamint a hogy Méhkeréken és Pocsajon megvalósuló művelődési román műsorai — közölték a Magyarországi Románok Demokratikus Szövetsége országos választmányának csütörtöki, gyulai ülésén, amely jelentős szerepet játszott a szövetség elmúlt évi tevékenységét, és meghatározta az 1980-as feladatokat. Az ülésen Sziágyai Péter, a szövetség főtitkára elnökölt.

A többi között beszámoltak arról, hogy a szövetség tavaly több kiadványt is megjelentetett román nyelven, s megállapították, hogy a kiadványok terjesztését megjavítani kell. A nemzetiségi nyelvű oktatás feltételei javultak, de mennyiségileg és minőségileg szempontból egyaránt fejlesztésre szorul az iskolai könyvtárak román állománya. A soron levő feladatok közé tartozik, hogy Méhkeréken és Pocsajon megvalósuló művelődési ház szolgálja a nemzetiségi kultúra ápolását. A múlt évben hetilappá lett a Gyulán szerkesztett Foara Noastra, amely jelentős szerepet játszik a nemzetiségi lakosság tájékoztatásában, politikai nevelésében, nemzetiségi tudatának erősítésében.

Az idén a szövetség folytatja a román anyanyelvű diákoknak és felnőtteknek szervezett seregszemléket, ismét néprajzi, olvasó és honismereti táborok várják a nyáron a román diákokat, s növelni kívánják a nemzetiségi klubok számát — többek között a fővárosban, Debrecenben, Szegeden és Gyulán szerveznek új klubokat. (MTI)

Építkezések — Velencén

Újabb 250 személyes motel és központi étterem, valamint kétezer adagos báziskonyha építésével megkezdtek az ifjúsági üdülő- és kirándulóközpont bővítését Velencén. Az új motel már

az idei szezonra elkészül és ezzel összesen 760 fiatal pihenhet a Velencei-tó partján. Ugyancsak elkészül a tábort strandja, s a colopala-pozással megkezdtek a parti üzletsor építését is.